

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21C/118/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112218858
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1112218858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom JUDr. René Miltákom v právnej veci žalobcu: O. I., G.. XX.XX.XXXX, K. I. Č.. XXX, štátny občan SR, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom v Trenčíne, proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., Michalská č. 18, 815 63 Bratislava, IČO: 368 54 140, o určenie neplatnosti vyhlásenia veriteľa o splatnosti celej pohľadávky, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.
Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom na začatie konania zo dňa 06.06.2012, doručeným súdu dňa 13.06.2012, domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti vyhlásenia veriteľa o splatnosti celej pohľadávky.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tvrdením, podľa ktorého dňa 16.07.2006 uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXX/XXXXX/XXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver v sume 1 150 000,- Sk (38 173,- Eur) za účelom kúpy nehnuteľností - rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. XXX na adrese U. I. Č..V.. XXX, a pozemkov, parc. č. XXX - J. Z. Z. XXX M., O.. R. Č.. XXX - Zastavané plochy a nádvoria o výmere 581 m², zapísané na LV č. XXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území I., U. I.E., U. G. M. G. Z. (ďalej len „nehnuteľnosti“). Žalovaný sa zaviazal splatiť úver do 30 rokov, od prvého termínu dočerpania úveru, pričom v bode 2 tohto článku bola dohodnutá splatnosť úveru vždy v 25. deň každého mesiaca, a to vo výške 6 386,-Sk (211,98 Eur).

Od počiatku podpísania zmluvy o úvere, žalobca úver riadne splácal. Aj keď sa v určitom období dostal do omeškania so splácaním úveru, vždy zameškanú splátku v krátkej dobe vyrovnal. Omeškanie vždy riešil osobne s pracovníkmi banky, pričom v danom prípade požiadal jednak o odklad splátok a jednak o dočasné zníženie výšky splátky. Na základe tohto žalobca po dohode s pracovníkmi banky dočasne hradil nižšiu splátku úveru, než aká bola dohodnutá v zmluve, avšak následne po zlepšení podnikateľského zázemia, hradil splátky úveru vo vyššej výške, než bol v skutočnosti povinný a zameškanú splátku ihneď vyrovnal. Napriek všetkým týmto skutočnostiam a napriek tomu, že žalobca bez dohody so žalovaným neporušil žiadne ustanovenie zmluvy o úvere, začal žalovaný splátky hradené žalobcom zaúčtovať na nároky, s uhradením ktorých žalobca nesúhlasil, ktorých hradenie žalobcovi zo zmluvy o úvere nevyplyvalo, a ktorých výška bola a je v rozpore so zákonom i samotnou zmluvou. Následne listom zo dňa 30.05.2011 žalovaný oznámil žalobcovi zosplatnenie úveru ku dňu 25.05.2011, z dôvodu omeškania s platením úveru. Podľa žalobcu sa táto skutočnosť nezakladala na pravde, preto rozporoval, že by boli splnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

II.

Súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci samej (§ 6, § 100 ods. 1 Obč. súd. por.) a to oboznámením sa s obsahom listinných dôkazných prostriedkov a ich prečítaním, založených v súdnom spise. Z vykonaného dokazovania boli súdu preukázané tieto skutočnosti:

Z obsahu zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXX/XXXXX/XXXX/USUXX (Č..L.. X-XX) vyplýva dohoda medzi Československou obchodnou bankou, a.s. (ako bankou) a O. I. (ako dlžníkom) o uzavretí zmluvy o úvere podľa ust. § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb (ďalej len „úverová zmluva“).

Na základe uvedenej zmluvy, žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 1 150 000,- Sk (38 173,- Eur) za účelom kúpy nehnuteľnosti.

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/1 (č.l. 15) vyplýva, že žalobca dňa 25.01.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 6 802,- Sk (225,79 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/2 (č.l. 16) vyplýva, že žalobca dňa 26.02.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 434,- Sk (14,41 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/3 (č.l. 17) vyplýva, že žalobca dňa 07.03.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 1 341,84 Sk (44,54 Eur) a dňa 26.03.2007 splátku úveru v sume 1 345,85 Sk (44,67 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/4 (č.l. 18) vyplýva, že žalobca dňa 25.04.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 51,95 Sk (1,72 Eur) a dňa 30.04.2007 splátku úveru v sume 1 353,71 Sk (44,93 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/5 (č.l. 19) vyplýva, že žalobca dňa 25.05.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 6 587,60 Sk (218,67 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/6 (č.l. 20) vyplýva, že žalobca dňa 01.06.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 315,19 Sk (10,46 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/7 (č.l. 21) vyplýva, že žalobca dňa 03.08.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 15 532,08 Sk (515,57 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/8 (č.l. 22) vyplýva, že žalobca dňa 13.09.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 8 145,22 Sk (270,37 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/9 (č.l. 23) vyplýva, že žalobca dňa 22.10.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 8 177,03 Sk (271,43 Eur) a dňa 25.10.2007 splátku úveru v sume 7 489,31 Sk (248,60 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/10 (č.l. 24) vyplýva, že žalobca dňa 28.11.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 7 495,35 Sk (248,80 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2007/11 (č.l. 26) vyplýva, že žalobca v období od 01.12.2007 do 31.12.2007 neuhradil žalovanému splátku úveru.

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2008/1 (č.l. 27) vyplýva, že žalobca dňa 11.01.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 8 138,24 Sk (270,14 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2008/2 (č.l. 28) vyplýva, že žalobca dňa 11.03.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 13 691,- Sk (454,46 Eur) a dňa 20.03.2008 splátku úveru v sume 2 597,83 Sk (86,23 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2008/3 (č.l. 29) vyplýva, že žalobca dňa 06.05.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 2 952,23 Sk (98,- Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2008/4 (č.l. 30) vyplýva, že žalobca dňa 10.06.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 9 882,- Sk (328,02 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2008/5 (č.l. 25) vyplýva, že žalobca dňa 01.08.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 27 158,21 Sk (901,49 Eur).

Z výpisu z účtu žalobcu, vedeného žalovaným číslo výpisu 2008/6 (č.l. 31) vyplýva, že žalobca dňa 08.09.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 7 934,99 Sk (263,39 Eur).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.08.2012 (č.l. 81-82) uviedol, že žalobca bol od počiatku trvania úverového vzťahu v omeškaní so splácaním úveru. Žalobca neustále porušoval podmienky dohodnuté v úverovej zmluve splácať úver vrátane príslušenstva riadne a včas aj napriek tomu, že sa mu žalovaný pokúšal vyhovieť tým, že akceptoval, aby žalobca dočasne uhrádzal nižšie splátky. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v omeškaní s úhradou viac ako dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalovaný využil svoje právo, vyplývajúce z čl. VI, z IX. úverovej zmluvy v spojení s čl. IV. Obchodných podmienok a s poukazom na § 506 OBZ vyhlásil celú pohľadávku z úveru za splatnú, čo žalobcovi oznámil listom zo dňa 30.05.2011. Následne žalovaný realizoval uspokojenie svojej pohľadávky výkonom záložného práva (§ 126 OZ).

III.

K otázke nalievavého právneho záujmu - podľa § 80 písm. c) Obč. súd. por., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom nalievavý právny záujem.

Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., musí byť nalievavý. Pri skúmaní existencie nalievavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972).

Naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby, spočíva v tom, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa určením, či tu právny vzťah alebo právo je, či nie je, vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa žalobe o plnenie). Ak žalobca neosvedčí svoj nalievavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod zamietnutia žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku nalievavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 241/2008). Podľa tvrdenia žalobcu, zo skutočností uvedených v žalobnom návrhu vyplýva, že v danom prípade svoj dlh riadne splácal a aj v prípade, že sa dostal do omeškania s niektorými splátkami dlhu, tieto v krátkej dobe vyrovnal a preto v čase vyhlásenia splatnosti celého dlhu nebol v omeškani so splatením dlhu a preto podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru tu vôbec neboli dané. Vzhľadom k tomu, že žalovaný vymáha od žalobcu celú pohľadávku z úveru a za tým realizuje výkon záložného práva, má žalobca nalievavý právny záujem na určení, že vyhlásenie žalovaného o splatnosti celej pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 35949, uzavretej dňa 20.06.2006, ku dňu 25.05.2011, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom žalovaného zo dňa 30.05.2011, je neplatné.

Naliehavý právny záujem žalobcu na ním požadovanom určení neplatnosti súd skúmal predovšetkým so zreteľom na cieľ, sledovaný podaním žaloby (určenie neplatnosti vyhlásenia žalovaného o splatnosti celej pohľadávky) a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia (určením neplatnosti vyhlásenia o zosplatení úveru by zo strany žalovaného nevznikol dôvod na uspokojenie pohľadávky z úveru realizáciou záložného práva k nehnuteľnosti, ktorým došlo k zabezpečeniu splácania úveru). Vychádzajúc z takto vymedzeného petitu žalobného návrhu mal súd za to, že zo strany žalobcu sa jedná o správny a účinne zvolený procesný nástroj, ktorého dôsledkom nebude vznik ďalšieho súdneho sporu.

IV.

1./ k otázke, či možno vzťah medzi žalobcom a žalovaným považovať za spotrebiteľský a či teda žalobca požíva právnu ochranu spotrebiteľa:

Z obsahu zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXX/XXXXX/XXXX/USUXX, uzavretej dňa 20.06.2006 (č.l. 7-12) vyplýva dohoda medzi Československou obchodnou bankou, a.s. (ako bankou) a O. I. (ako dlžníkom) o uzavretí zmluvy o úvere podľa ust. § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „úverová zmluva“). Na základe uvedenej zmluvy, žalovaný poskytol žalobcovi úver v sume 1 150 000,- Sk (38 173,- Eur) za účelom kúpy nehnuteľnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, platného a účinného ku dňu 20.06.2006 (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 druhej vety Obchodného zákonníka, ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 829j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami Občianskeho zákonníka sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, platného a účinného ku dňu 20.06.2006 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V slovenskom právnom poriadku jestvuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah týchto dvoch kódexov súkromného práva je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje (pozri § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka).

Občiansky zákonník po novelizácii zákonom č. 150/2004 Z. z. de facto obsahoval taxatívny výpočet zmlúv, na ktoré sa mala vzťahovať politika ochrany spotrebiteľa zavedená smernicou 93/13/EHS. Za spotrebiteľské zmluvy sa tak v zmysle Občianskeho zákonníka považovali: zmluva podľa § 55 (spotrebiteľská zmluva o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch), kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona, ak zmluvnými stranami boli na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Táto formulácia nespĺňala požiadavky smernice 93/13/EHS, keďže uvedená smernica neobsahuje taxatívny výpočet zmlúv, na ktoré sa má vzťahovať politika ochrany spotrebiteľa. Preambula k smernici 93/13/EHS určuje ako výnimku z aplikácie inštitútu spotrebiteľských zmlúv len pracovné zmluvy, zmluvy týkajúce sa dedičského práva, rodinného práva, dohody o včlenení a organizácii spoločností a dohody o partnerstve, pričom normatívny text citovanej smernice obsahuje v článku 1 ďalšiu výnimku z pôsobnosti tejto smernice v podobe zmluvných podmienok vyplývajúcich z niektorých medzinárodných zmlúv.

V riešení problému, či aplikovať inštitút spotrebiteľských zmlúv aj v právnom vzťahu, ktorý sa spravuje, či už ex lege alebo ex contractu, ustanoveniami Obchodného zákonníka, je potrebné mať na pamäti skutočnosť, že táto právna úprava bola v čase uzavretia úverovej zmluvy (t.j. dňa 20.06.2006) sprevádzaná právnym predpisom verejnoprávneho charakteru obsahujúcim kogentné ustanovenia t.j. zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý obsahoval s účinnosťou od 25. 11. 2004 ustanovenie § 23a, podľa ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považovali zmluvy uzavreté tak podľa Obchodného ako aj podľa Občianskeho zákonníka. Teda ani zmluvou uzatvorenou podľa ustanovení Obchodného zákonníka nebolo možné obísť inštitút spotrebiteľských zmlúv obsiahnutý v § 52 ods. 1 Občianskom zákonníku, a to aj preto, že naň odkazovala kogentná norma obsiahnutá v § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu (uzavretie zmluvy o úvere, pri ktorej žalobca nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a pri ktorej žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti) a s poukazom na citované zákonné ustanovenia,

dospel súd k záveru, podľa ktorého úverová zmluva založila medzi účastníkmi nielen obchodnoprávny vzťah (§ 497 OBZ), ale aj spotrebiteľský vzťah (§ 1 ods. 2 OBZ, § 23a zák. č. 634/1992 Zb., § 52 ods. 1 OZ). Argumentum a contrario nebolo súdu zo strany žalovaného preukázané, že by žalobca uzatváral úverovú zmluvu ako fyzická osoba podnikateľ. Taktiež nebolo zo strany žalovaného preukázané, že by výslovne poskytol úver na podnikateľské aktivity žalobcu. V zmysle Zákona o cenných papieroch č. 566/2001 Z.z., podľa stupňa ochrany poskytovanej klientom banka kategorizuje klientov na "neprofesionálneho klienta", "profesionálneho klienta" a "oprávnenú protistranu".

V závislosti od kategórie banka poskytne klientovi informácie v rozsahu a obsahu stanovenom zákonom, a to pred realizáciou operácie s finančným nástrojom. Oprávnenou protistranou podľa § 73 ods. 2 Zákona o cenných papieroch sú všetci klienti, ktorí patria k jednému z nasledujúcich typov klientov: obchodník s cennými papiermi, úverová inštitúcia, poisťovňa, správcovská spoločnosť atď. Profesionálny klient je podľa § 8a ods. 2 Zákona o cenných papieroch klient, ktorý má odborné znalosti, skúsenosti a poznatky na uskutočňovanie vlastných rozhodnutí o investíciách a na riadne posudzovanie rizík, ktoré sú s tým spojené. Ide predovšetkým o obchodníka s cennými papiermi, finančnú inštitúciu a veľkú obchodnú spoločnosť, ktorej suma majetku prevyšuje 20 mil. EUR, čistý ročný obrat prevyšuje 40 mil. EUR a jej vlastné zdroje prevyšujú 2 mil. EUR, pričom sú splnené aspoň dve z týchto podmienok. Neprofesionálny klient je podľa § 8a Zákona o cenných papieroch klient, ktorý pri poskytovaní investičného produktu alebo služby nespĺňa zákonom stanovené

kritériá na zaradenie do kategórie profesionálny klient ani oprávnená protistrana. Vzhľadom k tomu, že žalobca nemal pri uzatváraní úverových zmlúv postavenie obchodníka s cennými papiermi, či inej veľkej finančnej inštitúcie, dospel súd k záveru, podľa ktorého žalobca preukázal splnenie zákonných kritérií, podľa ktorých požíval právnu ochranu z úverového vzťahu nielen ako spotrebiteľ, ale aj ako neprofesionálny klient, a to bez ohľadu na to, či bol klientom privátneho bankovníctva.

Použitie finančných prostriedkov súd skúmal s prihliadnutím na obsah zmluvnej klauzuly o účele poskytnutia úveru. V prípade úverovej zmluvy zo dňa 20.06.2006 bol dohodnutý účel úveru (kúpa nehnuteľnosti).

2./ k otázke, či zmluva o úvere, resp. obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky, rozhodné pre splácanie úveru:

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 68 písm. a) zák. č. 481/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného ku dňu 20.06.2006 (ďalej len „zákon o bankách“), hypotekárny úver je úver s lehotou splatnosti najmenej štyri roky a najviac 30 rokov, zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, ktorý poskytuje hypotekárna banka na nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti alebo jej časti.

Podľa § 75 ods. 4 zák. č. 481/2001 o bankách, zmluva o hypotekárnom úvere musí byť písomná a musí obsahovať

a) identifikačné údaje o hypotekárnej banke a o klientovi najmenej v rozsahu

1. meno, priezvisko, rodné číslo, ak je pridelené, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu, ak ide o fyzickú osobu,

2. názov, identifikačné číslo, ak je pridelené, a adresa sídla alebo miesta podnikania, ak ide o právnickú osobu,

b) sumu poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a lehotu jeho splatnosti, pravidlá splácania istiny a úrokov z poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru, výšku ročnej percentuálnej úrokovej sadzby poskytovaného hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a podrobné vymedzenie ostatných nákladov vyžadovaných od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom alebo komunálnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere,

c) presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver alebo komunálny úver; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto tuzemskej nehnuteľnosti v dodatku k zmluve o hypotekárnom úvere alebo k zmluve o komunálnom úvere uzavretom najneskôr pred poskytnutím čo len časti peňažných prostriedkov z hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru,

d) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená výška ročnej percentuálnej úrokovej sadzby alebo iné náklady vyžadované od klienta,

e) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere alebo zmluvy o komunálnom úvere,

f) ostatné podmienky poskytnutia a splácania hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru vyžadované podľa všeobecných podmienok hypotekárnej banky na poskytovanie hypotekárnych úverov a komunálnych úverov,

g) podmienky prípadného predčasného splatenia hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru na podnet klienta.

Z čl. III. bod 1. úverovej zmluvy vyplýva určenie výšky úrokovej sadzby, ktorá v čase uzavretia zmluvy (t.j. dňa 20.06.2006) predstavovala 5,30 % ročne s platnosťou do 25.06.2007.

Podľa názoru súdu, znenie uvedenej zmluvnej podmienky je v súlade s ust. § 75 ods. 4 písm. b) zák. č. 481/2001 o bankách. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalobca pred podpisom zmluvy mal možnosť sa oboznámiť touto výškou, pričom podpisom zmluvy žalobca akceptoval výšku úrokovej sadzby. Súd nezistil, že by uvedená zmluvná podmienka spôsobovala značnú nerovnováhu v právach povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

Z čl. III. bod 2. úverovej zmluvy vyplýva dohoda, podľa ktorej vždy pred dňom skončenia platnosti úrokovej sadzby banka oznámi dlžníkovi jej novú výšku a dobu splatnosti podľa obvyklej úrovne úrokových sadzieb pre daný typ úveru v banke a podľa vyhodnotenia osobnej a finančnej situácie dlžníka. S touto zmenou, ako aj s dopadom tejto zmeny na výšku splátky úveru, bude dlžník oboznámený bankou, a to formou oznámenia banky, ktoré mu banka odošle najneskôr tri týždne pred dňom ukončenia platnosti úrokovej sadzby. Ak dlžník písomne neoznámí banke svoj nesúhlas s touto zmenou, a to najneskôr jeden týždeň pred dňom ukončenia platnosti úrokovej sadzby, má sa za to, že dlžník so zmenou súhlasí.

Podľa názoru súdu, znenie uvedenej zmluvnej podmienky je v súlade s ust. § 75 ods. 4 písm. d) zák. č. 481/2001 o bankách. Banka transparentným spôsobom žalobcovi uviedla, že zmluvou určená úroková sadzba bude platiť do 25.06.2007. Teda banka bez pochybností v zmluve uviedla objektívne skutočnosti (1./ obvyklá úroveň úrokových sadzieb pre daný typ úveru v banke a 2./ vyhodnotenie osobnej a finančnej situácie dlžníka) a podmienky (oznámenie novej výšky ročnej percentuálnej úrokovej sadzby a doby splatnosti pred dňom skončenia platnosti aktuálnej úrokovej sadzby), za splnenia ktorých mohol žalovaný zmeniť úrokovú sadzbu.

Podľa čl. VI. bod 1. úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že dlžník splatí úver najneskôr do 30 rokov od termínu jeho dočerpania.

Uvedená zmluvná podmienka korešponduje s ust. § 68 písm. a) zák. č. 481/2001 o bankách. Podľa čl. VI. bod 2. zmluvy sa dlžník zaviazal splácať úver formou anuitných splátok úveru, ktorým je vždy 25. deň každého mesiaca, a to vo výške 6 386,-Sk (211,98 Eur).

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, predmet plnenia alebo cenu plnenia nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Podľa čl. VII. úverovej zmluvy sa zmluvné strany zaviazali zabezpečiť úver zriadením záložných práv k nehnuteľnostiam v prospech banky.

Podľa čl. II obchodných podmienok - hypotekárnym úverom je úver s lehotou splatnosti najmenej 4 a najviac 30 rokov, zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, ktorý je financovaný prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárných záložných listov, - príslušenstvom sú úroky z úveru, úroky z omeškania, zmluvné pokuty, poplatky podľa sadzobníka banky a náklady spojené s uplatnením pohľadávky banky.

Uvedené podmienky sú v súlade s ust. § 75 ods. 4 písm. e) zák. č. 481/2001 o bankách.

Podľa čl. IX. bod 1. úverovej zmluvy, za spracovanie úveru, za ďalšie služby spojené s úverom a s jeho správou ako aj za ostatné služby, ktoré banka poskytuje dlžníkovi patria banke poplatky vo výške podľa sadzobníka banky a dlžník sa zaväzuje tieto uhradiť, a to aj v prípade, že nedôjde k čerpaniu úveru, pokiaľ nie v zmluve dohodnuté inak.

Podľa čl. IX. bod 2. úverovej zmluvy, sa dlžník zaviazal uhradiť banke najmä tieto poplatky v zmysle platného sadzobníka banky: - poplatok za poskytnutie úveru, - poplatok za čerpanie úveru, - poplatky za správu úveru (podľa konkrétneho úkonu). Pokiaľ využije aj ďalšie služby banky, napríklad odhad ceny nehnuteľnosti alebo poistenie úveru, resp. poskytnutie hypotekárneho akreditívu (ako aj iné služby, uvedené v sadzobníku banky), zaplatí za tieto služby poplatky v zmysle platného sadzobníka banky.

Uvedené zmluvné podmienky sú v súlade s ust. § 75 ods. 4 písm. b) zák. č. 481/2001 o bankách. Banka v zmluve presne vymedzila ostatné náklady vyžadované od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere (t.j. poplatky za spracovanie úveru, za ďalšie služby spojené s úverom a s jeho správou, poplatok za poistenie úveru).

Podľa čl. IX. bod 4. úverovej zmluvy, ak si dlžník nesplní svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy, obchodných podmienok a súvisiacich zmluvných dokumentov, patrí banke úrok z omeškania, ak nie je úver splácaný riadne a včas, a v ostatných prípadoch aj zmluvné pokuty a poplatky, a to vo výške dohodnutej zmluvou, obchodnými podmienkami, súvisiacimi zmluvnými dokumentmi alebo sadzobníkom banky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, sa použije počas celého tohto polroka.

Uvedená zmluvná podmienka je v súlade s ust. 369 ods. 1 OBZ (úroky z omeškania) a s ust. § 300 OBZ (zmluvná pokuta).

Podľa čl. IX. bod 7 úverovej zmluvy, ak dlžník poruší svoje povinnosti stanovené zmluvou, obchodnými podmienkami alebo súvisiacimi zmluvnými dokumentmi, môže banka v súlade s obchodnými podmienkami od zmluvy odstúpiť, či požadovať okamžité splatenie istiny úveru a príslušenstva.

Podľa čl. IV bodu 5 písm. a) obchodných podmienok, banka môže požadovať okamžité jednorázové splatenie istiny úveru a príslušenstva alebo odstúpiť od zmluvy, najmä pokiaľ dlžník bude v omeškaní s úhradou viac ako dvoch splátok úveru alebo jednej splátky úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace (č.l. 94).

Podľa čl. IV bodu 6 prvej vety obchodných podmienok, v prípade uplatnenia požiadavky banky na okamžité splatenie úveru (zosplatnenie), je dlžník povinný vrátiť banke neuhradenú časť úveru a zaplatiť príslušenstvo a to do jedného mesiaca odo dňa doručenia písomnej výzvy banky (č.l. 94).

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa názoru súdu, znenie uvedených podmienok je v súlade s ust. § 75 ods. 4 písm. g) zák. č. 481/2001 o bankách a s ust. § 506 OBZ.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere (dohoda zmluvných strán, že dlžník splatí úver najneskôr do 30 rokov od termínu jeho dočerpania), a z účelu zmluvy o úvere (financovanie kúpy nehnuteľnosti), ktorého splácanie bolo zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, možno úverovú zmluvu pojmovo zaradiť medzi klasické hypotekárne zmluvy (§ 68 písm. a) zákona o bankách).

3./ k otázke, či žalobca riadne a včas splácal úver, resp. či žalovaný mal právo zosplatiť úver a odstúpiť od úverovej zmluvy:

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve. Podľa čl. VI. bod 2. zmluvy sa dlžník zaviazal splácať úver formou anuitných splátok úveru, ktorým je vždy 25. deň každého mesiaca, a to vo výške 6 386,-Sk (211,98 Eur).

Podľa čl. IX. bod 6. zmluvy, oznámenia banky, ktoré budú dlžníkovi zasielané v súlade so zmluvou a obchodnými podmienkami, budú tvoriť súčasť zmluvy.

Podľa oznámenia žalovaného k zmluve o poskytnutí úveru zo dňa 31.05.2007 (č.l. 87) bol žalobca informovaný o novej výške úrokovej sadzby úveru, ktorá počínajúc dňom 25.06.2007 predstavovala 6,26 % ročne s platnosťou do 24.06.2008 vrátane. V súlade s novou výškou úrokovej sadzby žalovaný stanovil žalobcovi novú výšku splátky úveru v sume 7 038,20 Sk (233,63 Eur), ktorú mal uhradiť počnúc dňom 25.07.2007.

S poukazom na listinné dôkazné prostriedky, predložené žalobcom vyplýva, že tento mal mesačne počnúc dňom 25.07.2006 uhrádzať sumu 6 386,-Sk (211,98 Eur), pričom počnúc dňom 25.07.2007 mal uhrádzať žalovanému 7 038,20 Sk (233,63 Eur).

Žalobca v tomto konaní preukázal, že

- dňa 25.01.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 6 802,- Sk (225,79 Eur),
- dňa 26.02.2007 uhradil splátku úveru v sume 434,- Sk (14,41 Eur),
- dňa 07.03.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 1 341,84 Sk (44,54 Eur),
- dňa 26.03.2007 uhradil splátku úveru v sume 1 345,85 Sk (44,67 Eur),
- dňa 25.04.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 51,95 Sk (1,72 Eur),
- dňa 30.04.2007 uhradil splátku úveru v sume 1 353,71 Sk (44,93 Eur),
- dňa 25.05.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 6 587,60 Sk (218,67 Eur),
- dňa 01.06.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 315,19 Sk (10,46 Eur),
- dňa 03.08.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 15 532,08 Sk (515,57 Eur),
- dňa 13.09.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 8 145,22 Sk (270,37 Eur),
- dňa 22.10.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 8 177,03 Sk (271,43 Eur),
- dňa 25.10.2007 uhradil splátku úveru v sume 7 489,31 Sk (248,60 Eur),
- dňa 28.11.2007 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 7 495,35 Sk (248,80 Eur),
- dňa 11.01.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 8 138,24 Sk (270,14 Eur),
- dňa 11.03.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 13 691,- Sk (454,46 Eur),
- dňa 20.03.2008 uhradil splátku úveru v sume 2 597,83 Sk (86,23 Eur),
- dňa 06.05.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 2 952,23 Sk (98,- Eur),
- dňa 10.06.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 9 882,- Sk (328,02 Eur),
- dňa 01.08.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 27 158,21 Sk (901,49 Eur),
- dňa 08.09.2008 uhradil žalovanému splátku úveru v sume 7 934,99 Sk (263,39 Eur).

Už len z prehľadu uhrádzania jednotlivých splátok, predloženého žalobcom vyplýva, že tento svoje splátky (v období od 25.07.2006 do 25.06.2007 v sume 211,98 Eur, a v období od 25.07.2007 do 25.06.2008 v sume 233,63 Eur) riadne a včas neuhrádzal.

Žalobca nepreukázal výšku reálne uhradených splátok za obdobie od 25.07.2006 do 27.12.2006.

Žalobca ďalej nepreukázal výšku uhradenej splátky, ktorú mal uhradiť dňa 25.07.2007, ďalej dňa 27.12.2007, 25.02.2008, a 25.04.2008.

- 1./ mal za obdobie od 21.06.2006 do 26.06.2006 uhradiť žalovanému poplatok za vedenie účtu 2,32 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 2,32 Eur),
- 2./ mal za obdobie od 27.06.2006 do 25.07.2006 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 61,82 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 20,51 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 57,45 Eur),
- 3./ mal za obdobie od 26.07.2006 do 25.08.2006 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 303,81 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 0,- Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 4./ mal za obdobie od 26.08.2006 do 25.09.2006 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 225,79 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 0,- Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 5./ mal za obdobie od 26.09.2006 do 25.10.2006 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,97 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 70,47 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 155,31 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 6./ mal za obdobie od 26.10.2006 do 27.11.2006 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 17,13 Eur (žalobca reálne uhradil 203,20 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 181,94 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 7./ mal za obdobie od 28.11.2006 do 27.12.2006 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,97 Eur + poplatky 17,13 Eur (žalobca reálne uhradil 411,34 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 0,- Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 8./ mal za obdobie od 28.12.2006 do 25.01.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 225,79 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 0,- Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 9./ mal za obdobie od 26.01.2007 do 26.02.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 14,41 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 211,38 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 10./ mal za obdobie od 27.02.2007 do 26.03.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 17,13 Eur (žalobca reálne uhradil 441,34 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 0,- Eur, pričom žalobca bol v kredite 1,72 Eur),
- 11./ mal za obdobie od 27.03.2007 do 25.04.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 1,72 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 224,06 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 12./ mal za obdobie od 26.04.2007 do 25.05.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 17,13 Eur (žalobca reálne uhradil 446,51 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 7,13 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 13./ mal za obdobie od 26.05.2007 do 25.06.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 211,98 Eur + poplatky 17,13 Eur (žalobca reálne uhradil 10,47 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 225,80 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 14./ mal za obdobie od 26.06.2007 do 25.07.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 497,28 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 15./ mal za obdobie od 26.07.2007 do 27.08.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 30,41 Eur (žalobca reálne uhradil 515,57 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 248,62 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 16./ mal za obdobie od 28.08.2007 do 25.09.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 270,38 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 248,62 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 17./ mal za obdobie od 26.09.2007 do 25.10.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 520,03 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 0,02 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),
- 18./ mal za obdobie od 26.10.2007 do 26.11.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 248,62 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

19./ mal za obdobie od 27.11.2007 do 27.12.2007 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 248,80 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 248,62 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

20./ mal za obdobie od 28.12.2007 do 25.01.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 270,14 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 248,62 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

21./ mal za obdobie od 26.01.2008 do 25.02.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 520,39 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

22./ mal za obdobie od 26.02.2008 do 25.03.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 30,41 Eur (žalobca reálne uhradil 540,68 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 248,64 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

23./ mal za obdobie od 26.03.2008 do 25.04.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 33,73 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 520,41 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

24./ mal za obdobie od 26.04.2008 do 26.05.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 30,41 Eur (žalobca reálne uhradil 97,99 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 693,48 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

25./ mal za obdobie od 27.05.2008 do 25.06.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 234,79 Eur + poplatky 30,41 Eur (žalobca reálne uhradil 328,03 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 637,47 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

26./ mal za obdobie od 26.06.2008 do 25.07.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 239,81 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 899,03 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

27./ mal za obdobie od 26.07.2008 do 25.08.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 239,81 Eur + poplatky 13,81 Eur (žalobca reálne uhradil 901,49 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 253,68 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

28./ mal za obdobie od 26.08.2008 do 25.09.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 239,81 Eur + poplatky 22,11 Eur (žalobca reálne uhradil 263,40 Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 253,67 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

29./ mal za obdobie od 26.09.2008 do 27.10.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 239,81 Eur + poplatky 50,32 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 547,26 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur),

30./ mal za obdobie od 28.10.2008 do 25.11.2008 uhradiť žalovanému splátku úveru v sume 239,81 Eur + poplatky 42,02 Eur (žalobca reálne uhradil 0,- Eur, pohľadávka žalovaného tak predstavovala 836,22 Eur, pričom žalobca bol v kredite 0,- Eur).

Z uvedeného prehľadu uhrádzania jednotlivých splátok za obdobie od 25.07.2006 do 25.11.2008 vyplýva, že žalobca vôbec neuhradil splátku, splatnú dňa 25.07.2007, 26.11.2007, 25.02.2008, 25.04.2008, 25.07.2008, 27.10.2008 a dňa 25.11.2008.

Naopak, žalovaný preukázal, že žalobca neuhradil dve, po sebe nasledujúce splátky, splatné dňa 27.10.2008 a dňa 25.11.2008, v dôsledku čoho už dňa 26.11.2008 vzniklo žalovanému právo, aby odstúpil od úverovej zmluvy (§ 506 OBZ, § 345 ods. 1 OBZ, čl. IX. bod 7 úverovej zmluvy, čl. IV bodu 5 písm. a) obchodných podmienok). To, že žalovaný aj naďalej toleroval žalobcovi jeho platobnú nedisciplínu a od predmetnej zmluvy odstúpil až oznámením zo dňa 30.05.2011, bolo vecou žalovaného. Súd preto ďalej neskúmal prehľad uhrádzania jednotlivých splátok po 25.11.2008 do 25.05.2011, nakoľko z hľadiska vzniku predpokladov na vyhlásenie predčasnej zročnosti pohľadávky by bolo ďalšie dokazovanie za uvedené obdobie nadbytočné a nehospodárne.

Z dokazovania ďalej vyplýva, že aj samotný žalobca uznal svoju platobnú nedisciplínu, keď v žalobe uviedol, že „v určitom období sa dostal do omeškania so splácaním úveru, zameškanú splátku však vždy v krátkej dobe vyrovnal“. V tejto súvislosti vyšlo z dokazovania najavo, že v čase neuhradenia dvoch splátok, za obdobie od 26.09.2008 do 27.10.2008, resp. od 28.10.2008 do 25.11.2008 bol žalobca ku dňu 25.09.2008 v omeškaní s úhradou sumy 253,67 Eur, pričom po 25.11.2008 sa žalobcovi už viac nepodarilo do vyhlásenia predčasnej zročnosti pohľadávky, svoj dlh vyrovnať. Pred dňom vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky (25.05.2011), jeho dlh v súvislosti s omeškaním predstavoval celkovú sumu 1 234,72 Eur. Žalovaný riadne preukázal, že žalobca bol povinný uhradiť príslušnú výšku splátku k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca (čl. VI bod 2. zmluvy) a taktiež preukázal, že žalobcovi riadne a včas oznámil zvýšenie splátky z dôvodu zmeny úrokovej sadzby. Žalobca nepreukázal, že by včas

napadol oznámenie žalovaného o zmene úrokovej sadzby (čl. III bod 2 zmluvy). Taktiež prostredníctvom listinných dôkazných prostriedkov nepreukázal existenciu dohody o dočasnej nižšej splátky úveru, než aká bola dohodnutá v zmluve. V zmysle čl. IX bod 8. druhej vety úverovej zmluvy sa vyžadovalo, aby sa akékoľvek zmeny a doplnenia zmluvy uskutočnili v písomnej forme.

Z dokazovania ďalej vyplýva, že žalobca počas splácania úveru, bol v období od 25.07.2006 do 25.11.2008 iba raz v kredite, v celkovej sume 1,72 Eur (konkrétne dňa 27.03.2007).

Počnúc obdobím od 25.03.2008 do 25.11.2008 bol žalobca v sústavnom debete v rámci splácania dlhu, ktorý

dňa 26.11.2007 predstavoval sumu 248,62 Eur,
dňa 27.11.2007 predstavoval sumu 248,62 Eur,
dňa 25.01.2008 predstavoval sumu 248,62 Eur,
dňa 25.02.2008 predstavoval sumu 248,62 Eur,
dňa 25.03.2008 predstavoval sumu 248,64 Eur,
dňa 25.04.2008 predstavoval sumu 520,41 Eur,
dňa 26.05.2008 predstavoval sumu 693,48 Eur,
dňa 25.06.2008 predstavoval sumu 637,47 Eur,
dňa 25.07.2008 predstavoval sumu 899,03 Eur,
dňa 25.08.2008 predstavoval sumu 253,68 Eur,
dňa 25.09.2008 predstavoval sumu 253,67 Eur,
dňa 27.10.2008 predstavoval sumu 547,26 Eur,
dňa 25.11.2008 predstavoval sumu 836,22 Eur.

Súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého „následne po zlepšení podnikateľského zázemia, hradil splátky úveru vo vyššej výške než bol v skutočnosti povinný a zameškanú splátku ihneď vyrovnal". Je síce pravdou, že žalobca v priebehu splácania úveru uhradil v niektorom období vyššiu mesačnú splátku, než aká vyplývala z čl. VI bod. 2 zmluvy v spojení s čl. IX bod 6. zmluvy a čl. III bod 1. a 2. zmluvy, avšak ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, v období od 25.03.2008 do 25.11.2008, a ani v období od 26.11.2008 do 25.05.2011 sa žalobcovi nikdy nepodarilo „dorovnať" svoj dlh, ktorý mu vznikol z dôvodu riadneho a včasného neuhradenia splátok za predošlé kalendárne obdobie.

Podľa § 361 Obchodného zákonníka, strana, ktorá vedie na základe zmluvy pre druhú stranu bežný alebo vkladový účet, môže použiť peňažné prostriedky na týchto účtoch iba na započítanie svojej vzájomnej pohľadávky, ktorú má voči majiteľovi účtu podľa zmluvy o vedení týchto účtov.

Podľa čl. VI bod 3. zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že anuitnú splátku úveru, úhradu poplatkov, zmluvných pokút a úrokov z omeškania, ako aj prípadných nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky banky, je banka oprávnená vykonávať prednostne z bežného účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to pred ostatnými platbami a bez predchádzajúceho upozornenia dlžníka, s čím dlžník výslovne súhlasí. Dlžník sa zaväzuje, že bude prevádzať na bežný účet vždy dostatok finančných prostriedkov, postačujúcich na ich úhrady.

S poukazom na citované ustanovenie Obchodného zákonníka a ust. úverovej zmluvy sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého mal žalovaný neoprávnené zaúčtovať splátky hradené žalobcom na nároky, s uhradením ktorých žalobca nesúhlasil, a ktorých hradenie žalobcovi zo zmluvy o úvere nevplývalo, a ktorých výška bola a je v rozpore so zákonom i samotnou zmluvou. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, v prípade debetu žalovaného, vzniknutého v dôsledku nepravidielného hradenia jednotlivých mesačných splátok, bol žalovaný (ktorý viedol pre žalobcu bežný účet č. 4003675415/7500), oprávnený použiť peňažné prostriedky z účtu žalobcu, na započítanie svojej vzájomnej pohľadávky, ktorú mal voči žalobcovi z úverovej zmluvy.

V súlade s čl. IX bod 1., bod 2. a bod 3. úverovej zmluvy, bol žalobca povinný mesačne uhrádzať nielen príslušnú splátku, pozostávajúcej z istiny a riadneho úroku, ale aj príslušný poplatok za správu úveru, resp. ďalšie poplatky, súvisiace s úverom a v prípade omeškania aj príslušný úrok.

Ak teda žalobca nesúhlasil s výškou splátky, resp. s výškou poplatkov, súvisiacich s úverom, mal v zmysle čl IX bod 8. úverovej zmluvy uplatniť svoj nesúhlas u žalovaného. Žalobca nijakým spôsobom súdu nepreukázal, že by počas trvania úverového vzťahu namietal u žalovaného čo i len výšku poplatkov, súvisiacich s úverovým vzťahom. Z výsledkov dokazovania teda nevyplyva, že by hlavná porucha úverového vzťahu spočívala v započítavaní pohľadávok zo strany žalovaného z finančných prostriedkov, vložených žalobcom na bežný účet, resp. vo výške a úhrade poplatkov alebo úrokov z omeškania. Hlavná porucha úverového vzťahu spočívala v tom, že žalobca riadne a včas neuhrádzal príslušnú splátku, vo výške dohodnutej v zmluve, čo žalobca ani nespochybnil. Ak by problém splácania úveru

spočíval vo výške poplatkov, bolo by potrebné doplniť dokazovanie vyžiadanim a oboznámením sa s obsahom sadzovníka poplatkov žalovaného. Z prehľadu žalovaného o úhrade jednotlivých splátok žalobcom (č.l. 100 - 101) vyplýva, že výška poplatkov za obdobie od 25.07.2006 do 25.11.2008, sa pohybovala v sume od 13,81 Eur do 50,32 Eur, v rámci ktorých si žalovaný účtoval aj vyhotovenie upomienok za omeškanie so splácaním úveru. Taktiež pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania za obdobie od 25.07.2006 do 25.11.2008, z prehľadu žalovaného o úhrade jednotlivých splátok žalobcom (č.l. 100 - 101) vyplýva, že žalovaný si účtoval úrok z omeškania o 10 % vyššie, než bola základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu (§ 369 ods. 1 OBZ), čo v danom prípade predstavovalo 15 % ročne z dlžnej sumy. Žalobcovi sa teda bez pochybností nepodarilo na základe ním predložených listinných dôkazných prostriedkov preukázať, že by sa žalovaný dopustil porušenia zákonných, alebo zmluvných ustanovení, ktoré mali za následok vznik platobnej nedisciplíny žalobcu pri splácaní úveru.

4./ k otázke platnosti oznámenia žalovaného o zosplatnení úveru

Z oznámenia žalovaného o zosplatnení úveru zo dňa (č.l. 47) vyplýva, že do 30.05.2011 bol žalobca niekoľkokrát márne vyzvaný žalovaným, aby bez meškania zaplatil svoj splatný záväzok, vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 20.06.2006. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol aj naďalej v omeškaní s plnením jeho záväzkov z vyššie uvedenej zmluvy o hypotekárnom úvere, žalovaný vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru dňom 25.05.2011 za splatnú. Žalovaný súčasne vyzval žalobcu na zaplatenie celej zvyšnej čiastky, ktorá predstavovala 37 279,29 Eur, a to do 10.06.2011 s upozornením, že ak tak žalobca neurobí, žalovaný pristúpi k vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú špecializovanú spoločnosť. Predmetné oznámenie bolo doručené do vlastných rúk žalobcu dňa 21.06.2014.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z dokazovania vyplýva, že ak sa žalobca dostal do omeškania s úhradou dvoch splátok za obdobie od 26.09.2008 do 25.11.2008, žalovaný mal právo odstúpiť od zmluvy a to na základe oznámenia o odstúpení od zmluvy. Žalovaný tak urobil oznámením zo dňa 30.05.2011. Z obsahu tohto jednostranného právneho úkonu vyplýva označenie osoby, ktorá úkon vykonala (Československá obchodná banka, a.s.), označenie osoby, ktorej bol úkon adresovaný (O. I.), označenie úverovej zmluvy, ktorej sa odstúpenie týka (úver č. 35949), dôvod odstúpenia od zmluvy (omeškanie dlžníka), určenie dátumu splatnosti úveru (25.05.2011), určenie dátumu, ku ktorému mal žalobca uhradiť zvyšnú časť neuhradeného úveru (10.06.2011) a uvedenie dátumu, vrátane mien a priezvisk zamestnancov žalovaného, ktorý tento úkon v mene žalovaného uskutočnili. Oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo žalobcovi riadne doručené prostredníctvom pošty a to dňa 21.06.2011. Pokiaľ ide o platnosť samotného právneho úkonu, súd po preskúmaní jeho obsahu zistil, že oznámenie o odstúpení od úverovej zmluvy obsahovalo všetky náležitosti, pričom zo strany žalovaného bol tento právny úkon vykonaný slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ), a v súlade s ust. § 344, 345 ods. 1, § 506 Obchodného zákonníka a dobrými mravmi.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

V nadväznosti na výsledky dokazovania, ktoré súd vykonal oboznámením sa s obsahom listinných dôkazných prostriedkov ich prečítaním, dospel súd k záveru, v zmysle ktorého sa žalobcovi nepodarilo dostatočným spôsobom uniesť dôkazné bremeno ohľadom určenia neplatnosti oznámenia žalovaného o zosplatnení úveru zo dňa 30.05.2011. Žalobca nepreukázal, že by sa v čase určenia zročnosti úveru nachádzal vo vzťahu k žalovanému v kredite. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca bol pred určením zročnosti úveru (t.j. dňa 24.05.2011) v celkovom debete 1 234,72 Eur.

Z ust. § 120 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Pritom je viazaný najmä tým, že nevykonanie dôkazov súvisí s tým, že nemajú význam (najmä podstatný) pre vec samú, príp. že už doposiaľ vykonané dôkazy umožňujú náležité zistenie skutkového stavu. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom konania nie je postupom, ktorým súd odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 1992 sp. zn. 4 Cdo 6/1992, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Slovenskej republiky, ročník 1993, zošit č. 3 - 4, str. 127, pod por. č. 37/1993).

Z hľadiska časovej hospodárnosti, súd v rámci písomného vyhotovenia rozsudku neuviedol ďalšie listinné dôkazné prostriedky, ktoré tvoria obsah súdneho spisu (najmä prehľad splácania úveru po 25.11.2008 do 25.05.2011), nakoľko ich uvedenie a právne vyhodnotenie by bolo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nadbytočné, neefektívne a v rámci odôvodnenia tohto rozsudku aj nepodstatné. Nie je úlohou súdu v odôvodnení uviesť všetky dôkazné prostriedky, ktoré boli v súdnom spore vykonané, ale iba tie, ktoré sú najpodstatnejšie, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o opodstatnenosti žaloby a to tak, aby odôvodnenie súdu bolo presvedčivé a preskúmateľné (§ 157 ods. 2 Obč. súd. por.).

IV.

V zmysle § 119 ods. 1 Obč. súd. por., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

V zmysle § 119 ods. 2 Obč. súd. por., účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

V súvislosti s neprítomnosťou právneho zástupcu žalobcu súd zistil, že žalobca na základe podania zo dňa 10.11.2014, doručeného súdu dňa 13.11.2014 (č.l. 114) požiadal súd o odročenie pojednávania a to z dôvodu kolízie termínov pojednávania (dňa 12.12.2014 sa mal jeho právny zástupca zúčastniť pojednávania pred Okresným súdom Trenčín vo veci sp. zn. 26C 98/2009). Právny zástupca žalobcu v tejto súvislosti uviedol, že o termíne pojednávania pred Okresným súdom Trenčín sa dozvedel skôr ako o termíne pojednávania v tejto veci. Vzhľadom k tomu, že žalobca trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní a nesúhlasil, aby jeho právneho zástupcu zastupoval iný advokát, požiadal súd o odročenie pojednávania.

Po preskúmaní žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania, súd s poukazom na § 119 ods. 1, ods. 2 O.s.p. zistil, že pojednávanie bolo možné odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, potom čo sa o ňom dozvedel a odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä: a/ dôvod pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b/ deň kedy sa účastník o dôvode dozvedel, c/ ak je to možné uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil. Vychádzajúc zo žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania, súd zistil, že žalobca, resp. jeho právny zástupca bol povinný oznámiť súdu dôvod odročenia pojednávania (kolízia termínov s iným pojednávaním) bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o dôvode odročenia dozvedel. Z podania žalobcu vyplýva, že jeho právny zástupca sa o dôvode odročenia pojednávania dozvedel dňa 10.10.2014. Návrh na odročenie pojednávania v tejto veci bol súdu doručený až dňa 13.11.2014, teda viac ako po uplynutí jedného mesiaca od doby, kedy sa jeho právny zástupca skutočne dozvedel o dôvode odročenia pojednávania v tejto veci. Žalobca k žiadosti nepriložil fotokópiu listiny, resp. iný dôkaz, z ktorej by nepochybne vyplývalo, že dňa 12.12.2014 sa má uskutočniť pojednávanie pred Okresným súdom Trenčín, vo veci 26C/98/2009, ktorého sa mal právny zástupca žalobcu zúčastniť. Po vyhodnotení žiadosti žalobcu v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 O.s.p., súd dospel k záveru, že žalobca nepodal návrh na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, ako sa o dôvode

odročenia pojednávania dozvedel. Taktiež k žiadosti nepripojil listinný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že sa jeho právny zástupca nemôže pojednávania objektívne zúčastniť. Z tohto dôvodu súd žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania vyhodnotil ako neopodstatnenú s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci samej a ďalej pokračoval v pojednávaní aj v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Pokiaľ ide o neúčasť žalovaného, súd v tejto súvislosti zistil, že žalovaný podaním zo dňa 10.12.2014, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu toho istého dňa, ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní dňa 12.12.2014, z dôvodu náhlej neodkladnej pracovnej zaneprázdnenosti poverenej zástupkyne žalovaného. Žalovaný nepovažoval svoju účasť na pojednávaní za nutnú.

V zmysle § 101 ods. 2 Obč. súd. por., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

V zmysle § 1 Obč. súd. por., Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

V zmysle § 6 Obč. súd. por., v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Podľa nálezu Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č.k. III. ÚS 69/2011-25, základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3).

V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len "ESLP") ústavný súd prihliada v rámci prvého kritéria aj na predmet sporu (povaha veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (obdobne IV. ÚS 117/04 a III. ÚS 142/08).

Pri rozhodovaní súdu o tom, či pojednávanie nariadené na deň 12.12.2014, vykoná v neprítomnosti účastníkov, vzal súd do úvahy nasledujúce okolnosti:

- a) dĺžka súdneho konania (konanie trvalo 2 a pol roka, čo nie je v súlade s ústavným právom účastníkov na konanie bez zbytočných prietahov),
- b) právna a faktická zložitosť veci (z vykonaného dokazovania ku dňu 12.12.2014 bolo zrejmé, že v danom prípade sa nejedná o právne a fakticky zložitú vec s tým, že opodstatnenosť, či neopodstatnenosť nároku žalobcu mal súd ku dňu 12.12.2014 preukázanú z listinných dôkazov),
- c) potreba výsluchu účastníkov (súd nepovažoval za potrebné vypočuť v tejto veci účastníkov, pričom predvolaním na pojednávanie súd umožnil účastníkom sa pojednávania osobne zúčastniť),
- d) preukázanie doručenia predvolania právneho zástupcovi žalobcu a žalovanému na pojednávanie,
- e) neopodstatnené podanie žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania,
- f) žalovaný nepovažoval svoju účasť na pojednávaní za potrebnú.

Z dôvodu, aby v konaní nedochádzalo k zbytočným prietahom, súd na pojednávaní, dňa 12.12.2014 konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov.

V.

Súd, pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval v zmysle § 142 ods. 1 Obč. súd. por., pričom žalovanému ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaný náhradu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, Krajskému súdu v Bratislave, podaním na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým, zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.